

Православното учение за Църквата

За голяма част от съвременното „християнско общество“ Църквата е институция, мир или иерархия, която изпълнява определени административни и богослужбени функции. Тази едностранчива представа обаче ни дава само част от същността на това какво е Църквата, какво Църквата е, какво представява, как функционира и как съществува и живее.

В СВ думата „Църква“ се употребява със значение на събрание на израилският народ, събрание на избрания Божий народ.

В НЗ терминът „Църква“ се употребява когато трябва да се отмени и дозовати събранieto на върващия в Христос народ Божий, който е „наиста Израил“ Тз е „небото творение“, елемент на което са „небавар“ в Христос. (2 Коринт. 5, 17 ст). Тз е „тзю Христово“, ето рен, израза на св. ап. Павел (Ефес. 1, 23 ст. 1 Кор 12, 28)

Богослужбени организъм, глава на което е Христос. Елемент на това тзю са призовани, те са поканиени за общение с Истиния Бог. Това общение ги права да бъдат „небавари“ с небо живот - живот в Христос, в което всеки еден от елементите му участва в неговото съставяне и образува с останалите едното общо тзю на Църквата.

Не може да се каже ни да се дефинира
каква е Църквата. Не е възможно да се определи
израва строто и точно фиксирано определение
ни за Църквата, както не е възможно да се
опише каква е животът ни каква е Бог.
Не е възможно да се опише неописуемото, да
се опише животът.

Църквените отци, когато говорят за това какво
представява Църквата, се изразяват предимно
образно, като използват не определения, с
както да характеризират същността и това
като т.е., а образи, с помощта на които
описателно създават и изграждат представа
за истината, природата и функциите.

Измен от църквените отци се пишеат нече не
земта ("земно нече") (из "Толкуване на митурпи-
ста" Терман Константиновски) или, рай, духовна
междина, в която хората живеят некарево
за всяка своя работа, за всяка своя
раба или нече (из Мат Златост, Трети Евтропий)
Тез четиринесети век св. Философ Кавасина
дава едно от нечестите описани, относно
същността на Църквата. Тае казва, че т.е. се
изразява чрез нечестивата, което има трели,
трели всички нечестивата: кръщение,
непотомазание и Евхаристия, чрез които
нечестиво се произва действото на Светия
Дух в Църквата, като трели вървациот в
Христос "нече нече". Светият Дух - третото
лице на Светата Троица, оживотворява Църквата
Христовата, трели в общност от светии с неба

вечност, която в обществото с Бога и
поменъ му си образуват „една вяра, съборна
и апостолска Църква“

Петдесетница е големо събитие в живота
на църковния организъм. В известен смисъл
ще могло да се каже Рожден ден на Църквата,
Христовъ, На 50-а ден от Христовото възнесе-
ние, когато вие Спасителът се е възнесъл
на небесата при Отца и седнал от дясно
на слабата Му. Той изпълнява обещанието
си, че ще се изпрати от Бог Отец друг
Утешител, както ще облече християните със
сила отгоре. От този момент нататък
Светият Дух влиза в света и присъства
завинаги в църковното тяло, като отива отбръ-
ва и осветва вървящите в Траянута, кръстените
в Яз, изтвързващите едната, неразделя
и животворяща Траян-Отец, Син и Дух
Светий. На 50-а Светия Дух слеза във
вие на огнени пламъци над Църквата, която
е представена от обществото на вървящите в
Христос, която дими „еднодушно заедно“ (Деян. 1:14)
в молитва. Празникът 50-а ви представя двата
признака както най-пълно изразяват идентичността
на Църквата. Християните са съборни еднодушно
заедно в молитва, да Светия Дух действа в тяхното
събрание, която ги осветва, преобразва, овещва,
обожават. Траян ги „наде твари“. Обществото на
християните с Бога и поменъ му вътре в
църковното тяло ги траян „общество от свети“ - да
бъдат свети, както „Бог е свят. (1 Петр. 1; 16 стих)

Този процес на общение с Бога се ражда и се състои в целостта на Църквата. Въпреки че всеки един член на Църквата също е грешен, в общението с Троицния Бог той се осветява, преобразява, прониква от божествените сили и енергии, които го осветяват. Човек не губи своята човешка природа, но тя е осветена от Божията енергия, от божествената благодат. В тайнството на божествената Евхаристия този процес на общение се изразява най-силно: човешкото естество и съприкосновение с огън на Божеството се преобразява от нетварните божествени енергии, без да губи своята природа, така както негорещото желязо поставено в огън, самото то става огън, без да губи своята природа на природата си. В тайнството на Евхаристията се съдържа и пълнотата на вървата на Църквата, то изразява и нейната съборност, защото тя е съборна Църква, не само вселенска (т.е. по целия свят) а съборна - съдържа в себе си пълнотата на вървата.

Църквата е Една и Единна. Не съществуват две или три църкви, така както няма две или три глави на Църквата, а един е нейният Глава - Господ Исус Христос. Единството на Църквата най-пълно, най-тачно и най-всеобхватно се изразява в тайнството на светата Евхаристия. Чрез нея християните се соединяват помежду си и с Богочелю Христос. Църквата е една, така както Евхаристията е една, защото една е плътта на нашия Господ Исус Христос и една е гашата за единение с кръвта Му. (Из Монасти Антохийски.

Послание до Флавиевци -
светоотеческо наследство

Гласните църковни общини извършват самостоятелно тайнството Евхаристия, но между тях има единство и общение. Като жертвеникът е един и Евхаристията е една, така трябва и епископът да е един и да съществува единство между него, презвитерите и народа.

Църквата е една, в нея има единство на вяра. Тя е една по подобие на единството на Троицата, защото е създадена по образа на Божествената Троица. Трите Лица на Светата Троица съставят вечната Църква (Из Старецът Порфирий Кавсокаливийски "Живот и слова" 2007г. стр. 97). Общението и единството в Светата Троица е израз на общението и единството в църковния организъм, което е осъществявано в нейните тайнства и предадени всичко в тайнството на Евхаристията.

Църквата е една, света и соборна. Трима и съхранява времето така както светите отчители са в Трима и Трима. Тя е Апостолска, защото както казва св. Иринеи Лионски (202г.), "Църковното Предаване от отходите и протозелта на апостолите са дошли до нас. И това служи за най-силно доказателство, че една и съща животворна вяра се съхранява в църквата от апостолите до сега предадена в истинен вид. (Из Иринеи Лионски, "Изобличение и отровержение на кетливото учение")

Апостолите на Христос протозелвали Евангелието на юдеи и езичници, кръстобавали ги и избирали измежду тях мъже достойни, ректороложали ги в свещен гин и ги поставили и други да научат. (2 Тим. 2; 1-2 стих)

Големото Триединство и наследство, дарувано от
небесната Троица, не е прехвърлено никогата в живота
на Православната Църква. Азото ми, отскаките и свещеници,
като избързвами тайнствата за спасението на идеите,
предавам врата света и неоправдана.

В творението на някои църковни отци и писатели
се говори за Църквата на Стари Завет, тъй като
Израил е бил избраният народ, народът Божи. С
изващето на Христос и сизането на Духа християните
стават Единият Израил. Собранияте се заедно на понов
християни. Свещият дух брала Църква. Те участват
в тайнствата и изобразват Царството Божие, дошло в
сма. Става единение на тварното с нетварното, без да
се губи природата на тварното, а само се преобразват
католическите действия. Християните стават свети, свет народ,
защото са Божиата Църква. Църквата на Истинен Бог.

©